

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at begreberne »lille anlæg« og »væsentlig ændring«, som defineret i artikel 2, nr. 3 og 4, i direktiv 1999/13/EF, er nødvendige for at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af dette direktiv, idet bestemmelserne præciserer de forpligtelser, der finder anvendelse på visse kategorier af industrianlæg omfattet af direktivet. Direktivets gennemførelse i fransk ret indeholder i denne forbindelse en række mangler, idet sagsøgte ikke har givet nogen definition af begrebet »lille anlæg«, mens definitionen af begrebet »væsentlig ændring« ikke tager hensyn til tærsklerne for forøgelse af emissionerne af flygtige organiske forbindelser, hvorover et anlægs ændring må anses for at være væsentlig.

Sagsøgeren beklager endvidere manglen på præcision og klarhed vedrørende gennemførelsen af direktivets artikel 4, stk. 4, vedrørende forpligtelser, der finder anvendelse for væsentlige ændringer på eksisterende anlæg. Eftersom bestemmelserne for nye anlæg er strengere end dem for gamle anlæg, skal reglerne være klarere også i tilfælde, hvor et eksisterende anlæg gennemgår væsentlige ændringer for at sikre direktivets effektive virkning med henblik på at sikre en høj grad af miljøbeskyttelse.

(¹) EFT L 85, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) den 13. oktober 2008 — G. Elbertsen mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sag C-449/08)

(2009/C 6/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G. Elbertsen

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 42, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 (¹) fortolkes således, at den giver medlemsstaterne mulighed for at fastlægge et referencebeløb på 0 EUR og undlade at tildele betalingsrettigheder fra den nationale reserve til en landbruger, der befinder sig i en særlig situation som omhandlet i artikel 21 Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21. april 2004 (²)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er fællesskabsretten da til hinder for anvendelsen af en bestemmelse som artikel 17, stk. 1, litra b), i Regeling GLB-inkomstenssteu 2006, hvorefter der fradrages et beløb på 500 EUR fra det beløb, som tillægsbetalingerne forhøjes med som følge af investeringer i produktionskapacitet eller opløb af jord, før der fastlægges et referencebeløb, som er grundlaget for tildelelsen af betalingsrettigheder fra den nationale reserve?

(¹) Forordning om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugs-politikens ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, EUT L 270, s. 1.

(²) Forordning om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikens ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, EUT L 141, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 16. oktober 2008 — Helmut Müller GmbH mod Bundesanstalt für Immobilienaufgaben

(Sag C-451/08)

(2009/C 6/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Helmut Müller GmbH

Sagsøgt: Bundesanstalt für Immobilienaufgaben